

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2539/2021
17.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Шоћ, адвокат из ..., против туженог ЈТ „Интернационал“ АД из Сенте, чији је пуномоћник Ђорђе Калањ, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1279/21 од 02.06.2021. године, у седници већа од 17.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1279/21 од 02.06.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П1 36/19 од 10.03.2021. године поништено је решење туженог број .. од 26.08.2016. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду и обавезан тужени да тужиоца врати на послове у складу са његовом стручном српемом, знањем и способностима и да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 188.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен је захтев тужиоца на име трошкова поступка преко досуђеног до траженог износа од 392.200,00 динара и захтев за законску затезну камату од пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1279/21 од 02.06.2021. године жалба туженог је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда укинута и тужба одбачена у делу којим је тражено да се тужилац врати на послове у складу са његовом стручном српемом, знањем и способностима, а у преосталом делу потврђена уз обавезу туженог да тужиоца врати на рад и одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) и установио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијске наводе којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. става 1. у вези члана 398. ставова 2. и 3. ЗПП учињену у поступку пред другостепеним судом, Врховни касациони суд није разматрао јер, према члану 407. ЗПП, није разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на пословима ... од 2006. до 2014. године када је распоређен на радно место ..., ... послови везани за Дана 28.04.2016. године тужилац је због јаких болова у леђима са радног места отишао кући. Обратио се специјалисти за физикалну медицину и рехабилитацију који му је одредио физикалну терапију. Након боравка у Бањи ..., према отпусној листи од 27.05.2016. године, тужиочево стање се побољшало. Према оцени првостепане комисије од 04.07, 22.07. и 12.08.2016. године тужилац је био привремено спречен за рад. Тужилац је 25.06.2016. године у ББ кафеу у ..., где је наступала група у којој је тужилац певач и гитариста, боравио као гост, а не као члан групе. Тужилац је у периоду од 27.07.2016. године до 06.08.2016. године, док је био привремено спречен за рад, боравио на мору у породичној кући у Црној Гори са супругом и децом. У извештају лекара др Љиљане Опанчар од 12.08.2016. године констатовано је да је боравак тужиоца на мору довео до видног побољшања његовог здравственог стања због спровођења хидротерапије. Према налазу и мишљењу вештака наведено поступање тужиоца за време привремене спречености за рад није имало утицаја на његово здравствено стање, а пацијентима код којих су болови смањени након физиклане терапије, препоручује се пливање.

Тужени је 15.08.2016. године доставио тужиоцу упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду и решење у удаљењу запосленог са рада јер је злоупотребио право на одсуство због привремене спречености за рад тако што је без дозволе стручно медицинског органа матичне филијале отпутовао из места пребивалишта у ... у Црну Гору и у угоститељском објекту наступао са својом музичком групом. Решењем туженог број .. од 26.08.2016. године тужиоцу је отказан уговор о раду.

Према становишту нижестепених судова, тужени није злоупотребио право на одсуство због привремене спречености за рад с обзиром на то да природа болести не изискује изолацију. Тужилац боравком у угоститељском објекту 25.06.2016. године није спречио оздрављење, нити погоршао здравствено стање. У лекрском извештају др Љиљане Опанчар констатовао је да је боравак на мору довео до видног побољшања тужиочевог здравственог стања, а према налазу и мишљењу вештака пацијентима код којих су болови смањени након физиклане терапије, препоручује се пливање.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на прекорачење тужбеног захтева учињено у поступку пред другостепеним судом. Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду у делу обавезе да тужиоца врати на рад, а укинуо првостепену

пресуду и одбацио тужбу само у делу обавезе да туженог распореди на послове у складу са његовом стручном спремом, знањем и способностима. Захтев за враћање на рад је део тужбеног захтева јер захтев за враћање на послове ... обухвата и захтев за враћање на рад, као ужи захтев.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. Чланом 179. ставом 3. тачком 3) Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...75/14) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину тако што злоупотреби право на одсуство због привремене спречености за рад. Тужилац није злоупотребио право на одсуство због привремене спречености за рад јер природа болести није подразумевала изолацију и мировање, па се боравак у угоститељском објекту 25.06.2016. године не може сматрати злоупотребом наведеног права. Одлазак на море у време привремене спречености за рад, такође, не представља злоупотребу права јер је према извештају ординирајућег лекара спровођење хидротерапије на мору довело до побољшања тужиочевог здравственог стања, а и према налазу и мишљењу вештака пацијентима код којих су болови смањени након физикалне терапије, препоручује се пливање. Злоупотреба права на одсуство због привремене спречености за рад представљало би понашање које је неспојиво са постављеном дијагнозом или одсуство болести, што у овој ситуацији није случај. Сходно наведеном, нижестепеним пресудама је на основу правилне примене члана 191. става 1. ЗОР одлучено о тужбеном захтеву.

На основу изнетог, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези члана 153. ЗПП, одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успео у овом поступку.

Председник већа-судија
др Дргиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић